

Syv og Halvsjerdstypende Møde.

Lørdagen den 17de Mai 1884 Nr. 1.

Sekretæren, Hansen (Siir), oplæste Protokollen for forrige Møde; denne blev derefter underkrevet.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortættelse af anden Behandling af Forslag til Lov om Told- og Skibsafgifterne.

Finanzministeren (Strup): Det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Wojfen) udtalte i Forgaars, da han havde Ordet, at han vilde anse det for at være forsvareligt, om Regjeringen bestemt havde vægret sig ved at gaa ind paa tarifbindende Traktater. Jeg vil rette en ganske lignende Bemærkning til det ærede Medlem og hans Venner, nemlig den, at jeg vilde have anset det for, om ikke rigtigt, saa dog let forstaaeligt, om det ærede Flertal havde stillet sig paa det Standpunkt, at det ikke vilde fravige vort gamle System, at det ikke vilde gaa ind paa tarifbindende Traktater. Dette Standpunkt har jo imidlertid det ærede Flertal ikke kunnet indtage i denne Samling, da det i forrige Samling gjennem Toldudvalget saa bestemt har udtalt, at det let vilde kunne bringe Landet i en mislig Stilling, dersom man vedblivende holdt sig udenfor Kredsen af de traktatbundne Lande, og at en saadan isoleret Stilling ikke vilde være heldig, særlig for et lille Land som Danmark, og Flertallet troede derfor, at man maatte bestræbe sig for at faae affluttet Handelstraktater, hvorved vi i alt Fald kunde erholde Ret til at behandles i Lighed med mestbegunstigede Nationer. Flertallet tilføiede endvidere, at det ganske billige, at Regjeringen vilde søge tilveiebragt Handelstraktater navnlig med Spanien og Frankrig, men selvfølgelig under Forudsætning af, at Offrene stod i et rimeligt

Forhold til de Fordele, vi opnaede. Det ærede Flertal har altsaa ikke principielt kunnet modsætte sig Godkjendelsen af den nu foreliggende Traktat, men det har selvfølgelig kunnet gjøre gjældende, at efter dets Mening staa Offrene ikke i et passende Forhold til de Fordele, der ere opnaede. Dette har det ærede Flertal selvfølgelig kunnet gjøre gjældende og dog være i Overensstemmelse med dets Udtalelser i Fjor. Vil man nu komme nærmere ind paa, hvor vidt i den med Spanien affluttede Handelstraktat Fordelene staa i et passende Forhold til de Offre, der bringes, saa maa det jo for det første, hvad Fordelene angaar, erindres, at der er opnaaet alle de Fordele, der overhovedet kunde opnaas, de Fordele, som det ærede Flertal ifjor vidste, at der kunde opnaas. Skulde altsaa Traktaten være uantagelig paa Grund af, at det passende Forhold mellem Offre og Fordele ikke var tilstede, saa maatte det bero paa, at Offrene vare for store, og ikke paa, at Fordelene vare for smaa. Vil man saa undersøge Betydningen af disse Offre, saa er det jo klart nok, at Offrene dels maa ses fra det Synspunkt: Bestaffenheden af Offrene, og dels, at man maa overveje Kvantiteten, Størrelsen af selve Offrene. Hvad nu Bestaffenheden af Offrene angaar, saa tror jeg ikke, at man har kunnet gjøre sig nogen Illusion med Hensyn til, at Offrene jo netop maatte bringes paa de Punkter, hvor de ere bragte. Det ærede Flertal har allerede ifjor maattet være fuldstændig paa det Reine med, at naar overhovedet en Handelstraktat med Spanien skulde opnaas, maatte Offrene bringes paa de Varer, som Spanien har Interesse af, særlig Vin og Sydfrugter, at de maatte bringes paa de Varer, som Spanien jo allerede dengang havde forbrødt en meget vidtgaaende Medsættelse paa, ikke at tale om, at man paa den Tid, i Marts Maaned, jo allerede vidste, at vore Nabolandes Offre vilde komme til at gaa i den Retning. Der bliver altsaa kun Tale om dette, hvorvidt Kvantiteten af Offrene da i Virkeligheden er saaledes, at den skulde forhindre os i at gaa ind paa Traktaten. Det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds gjorde opmærksom paa, at Offrene for den danske Statskasse ved Handelstraktaten vilde være 516,000 Kr., medens de for Sverigs Vedkommende vare 320,000